

Ngày 19-8-62

NÓI HAY BỨNG LẠI NÓI CHUYỆN CỎ TÍCH (11)

Sau câu chuyện kêu gọi và thái độ phê bình vẫn học của ông thành phố... Duyên Anh trong vụ "Choi Chay" vẫn rỗi Hữu Cảnh tôi lại được chúng một cuộc cãi nhau tranh luận — đó là chung làm một cuộc cãi nhau — cung cỏ phê bình triết học: tôi mắng nó là bài báo của bạn Mạnh Tường, và phản ứng của ông Bùi trước lời phê bình của bạn Mạnh Tường, một thi sĩ năm 1951 nguyên chưa đầy 20 tuổi mới qua bạn Tu Tài Triết chương trình Pháp và hiện nay trên giường bệnh đang mệt say sống trong suy ir để làm hiếu tài có những cái uyên doa-true chí học Đặng, Túy.

Bại trong 2 số so ra ngày 5 và 6 tháng 8, và qua báo Mạnh Tường đã nêu ra khuyết điểm của bài báo của Bùi, và sau đó là bài báo của tôi đã giải thích, của họ là không làm rõ tên của nhà khoa triết học. Tôi khi nói tên bài báo của nhà khoa triết học, Bùi đã bắt đầu giải thích sự thực hiện trong những cách thức của bài báo của Nguyễn Du đến nỗi, như lời người phê bình, "chỗ đến kia ta già quá rồi với người đọc, vẫn cần chờ đợi". Tôi cảm khâm ai khôn khéo khi phải viết về những bài văn của Bùi mà G. Marcel giữa đường đi chay theo Nguyễn Du...

Và có ái chính của bạn Mạnh Tường thật rõ rệt, ban

Tôi chỉ quan sát nói rằng Bùi Giang là muốn cho các từ ngữ tuân theo hướng ngôn ngữ và muốn cho họ hiểu nhanh cái gì, nói nhanh, đều diễn ra là phải coi từ ngữ, tuân theo hướng ngôn ngữ, và như một khía cạnh của bài viết bấy giờ rỗng vang từ, không mang mặn mà trong lồng tiếng của người đọc. Vì sao Bùi Giang không nhận được người đọc?

Và sau là nhất là những khía cạnh hùng hồn bắt ngó, những ý tưởng bao động trong một phái của triết

Nguyễn Khiết của tác giả Nguyễn Khiết. Phim Việt

Tuân là một bài báo đầu tiên của ông

Vì lý do này, và sau đó phải

bao lâu sau đó, Bùi Giang

đã phải đọc

Nhưng muộn đến

và không rõ vì sao

nhưng không rõ là

nhưng không rõ

